

zu lesen ist? — Vgl. **घ्नरोधिनी**, **मार्गरोधिन्**.

रोधोवक्रा (रोधस् + व०) f. Fluss TRIK. 4, 2, 29. H. 1079. — Vgl. **रोध-चक्र**, **रोधवक्रा**, **रोधोवप्र**.

रोधोवती (von रोधस्) f. Fluss RĀGĀN. im ÇKDr.

रोधोवप्र m. ein reissender Fluss HALĀ. 3, 44.

रोध्य (von 2. रुध्) adj. zurückzuhalten: ष० PAÑĀR. 4, 3, 14.

रोध 1) m. *Symplocos racemosa* Roxb., ein Baum mit gelber Blüthe; aus seiner Rinde wird das **rothe** (vgl. **रुधिर**, **रोक्ति**) Pulver bereitet, das beim Feste Holākā gestreut wird, TRIK. 3, 3, 368. H. 1139. an. 2, 430. MED. r. 81. SUÇA. 4, 38, 8. 60, 4. 134, 1. 138, 8. 141, 9. 15. 137, 18. MEGH. 66, v. 1. RAGH. 2, 29. 3, 2. VARĀH. BṚH. S. 16, 30. 31, 15. 77, 29. 86, 80. Vgl. **लोध**. — 2) Sünde, m. TRIK. n. H. an. MED. — 3) n. **Beleidigung** H. an. MED.

रोधपुष्प m. 1) *Bassia latifolia* (मधूक) RĀGĀN. im ÇKDr. — 2) eine zu den Ringschlangen gezählte Schlangenart SUÇA. 2, 203, 12.

रोधपुष्पक m. 1) eine unter den **शालि** aufgeführte Körnerfrucht SUÇA. 1, 193, 7. — 2) = **रोधपुष्प** 2) SUÇA. 2, 206, 6.

रोधपुष्पिणी f. *Grislea tomentosa* Roxb. RĀGĀN. im ÇKDr.

रोधप्रूक m. eine Reissgattung, deren Aehren die Farbe der Rodhra-Blüthen haben, NICH. PA.

1. **रोप** (von रुप् n. Loch, Höhle H. 1364. an. 2, 299, wo रुन्धे st. रोधे zu lesen ist.

2. **रोप** (vom caus. von रुक्) m. 1) = **रोपण** TRIK. 3, 3, 279. H. an. 2, 299. MED. p. 10. das Pflanzen: वृत्ताणाम् MBH. 13, 2993. — 2) Pfeil AK. 2, 8, 3, 55. TRIK. H. 778. H. an. MED. HALĀ. 2, 311.

रोपक (wie eben) nom. ag. Pflanze: वृत्त० R. GORR. 2, 87, 2. — m. a weight of metal or a coin, the seventieth part of a Suvarṇa WILSON; vgl. **रूप** 1) f) und **रूपक** 2).

1. **रोपणी** (von 1. रूप) 1) adj. Leitschneiden verursachend: ये ऋङ्गानि मृदयन्ति यत्मांसो रोपणास्तव AV. 9, 8, 19. — 2) n. = **विमोक्त** oder **उपद्रव** TBR. Comm. 3, 476, 9.

2. **रोपण** (vom caus. von 1. रुक्) 1) adj. (f. ङ्) a) aufsetzend, ansetzend: नासिका० KATHĀS. 61, 14; vgl. 16. — b) verwachsen machend, heilend (Wunden) SUÇA. 4, 31, 14. **ब्रण**० 34, 6. 133, 16. 136, 15. 2, 349, 21. **चतुष्प्रकारो गण्डूषः स्निग्धः शमनशोथनि। रोपणञ्च** Verz. d. Oxf. H. 304, b, 11. fg. **रोपणी वर्तिः, रसक्रिया** 311, b, 24. **चूर्ण** 25. — 2) n. a) das Aufrichten, Aufstellen: **नल**० KṚSHISĀGṚ. 13, 16. **मेधि**० 16, 17. — b) das Heilmachen, Mittel zum Zuheilen SUÇA. 4, 38, 10. 48, 7. 63, 19. 133, 14. 2, 9, 16. 10, 13. 20, 14. 17. Kann hier und da auch als adj. gefasst werden. — c) das Pflanzen, Anpflanzen, Versetzen von Pflanzen: **स्थले कमलरोपणम्** Spr. 209. **वृत्त**० Verz. d. Oxf. H. 12, b, 24. 86, b, 18. 87, a, 35. **धान्य**० 86, b, 26. KṚSHISĀGṚ. 12, 7. 11. 13, 11. 15. 20.

रोपणीका f. ein best. Vogel, nach ŚĪ. Drossel (शारिका): **शुकैषु मे कृ-रिमाणं रोपणीकामु दधमसि** RV. 1, 30, 12. AV. 1, 22, 4.

रोपणीय (vom caus. von 1. रुक् und von रोपण) adj. 1) aufzurichten KṚSHISĀGṚ. 16, 18. — 2) zu pflanzen, anzupflanzen VARĀH. BṚH. S. 33, 3. 5. — 3) zum Zuheilen tauglich SUÇA. 2, 10, 11.

रोपयित् (vom caus. von 1. रुक्) nom. ag. 1) Aufsetzer, Aufsetzer:

न तेषां तत्र माल्यानां कश्चिद्रोपयिता नरः R. 3, 76, 16. न तानि ऋश्मिन्माल्यानि तत्ररोपयिता नरः ed. Bomb. 73, 22. — 2) Pflanze, Anpflanze: **वृत्त**० KULL. zu M. 3, 163.

रोपि (von 1. रूप) f. reissender Schmerz: **तुक्नः** AV. 5. 30, 16. fraglich 14, 2, 3

रोपिन् (vom caus. von 1. रुक्) adj. pflanzend, anpflanzend: **वृत्त**० MBu. 13, 2995. **पञ्चाभरोपी नरकं न पाति** Cit. bei KULL. zu M. 3, 163.

रोपुषी f. = **रोपि**: **विषस्य** RV. 4, 191, 13.

रोप्य (vom caus. von 1. रुक्) adj. zu pflanzen, anzupflanzen: **वृत्ताः** MBu. 13, 3000. **रोप्यातिरोप्याः** (व्रीक्यः) (Reis) der gesät und später wieder verpflanzt wird SUÇA. 4, 196, 14; vgl. LIA. I, 246.

1. **रोम** = **रोमन्** am Ende eines adj. comp.: **घ्नतरोम** MBu. 3, 10033. **घ्नरोम** 1, 8010 (f. घ्न). VARĀH. BṚH. S. 70, 3. **सरोम** 21. — Vgl. **दीर्घ**.

2. **रोम** 1) m. Loch, Höhle ÇABDĀRTHAK. bei WILSON; vgl. 1. **रोप**. — 2) n. Wasser ÇABDĀK. im ÇKDr.

3. **रोम** Rom Verz. d. Oxf. H. 338, b, 1 v. u. — Vgl. **वृद्धोम** und 2. **रोमक**.

1. **रोमक** am Ende eines adj. comp. = **रोमन् पाटल** (तुरग) R. 5, 12, 35.

2. **रोमक** 1) m. a) N. pr. eines उदीच्यग्राम गाणा पलद्यादि zu P. 4, 2, 110. **कृशाद्यादि** zu 80. pl. N. pr. eines Volkes MBu. 2, 1837. die Römer, Bewohner des Römerreiches VARĀH. BṚH. S. 16, 6. sg. Rom SIDDHĀNTAÇĪR. GOLĀDHU. BHUVANAK. (III) 28. Verz. d. B. H. No. 939. 1240. Verz. d. Oxf. H. 339, a, 34. REINAUD, Mém. sur l'Inde 341. fg. — b) der Römer, Bez. eines best. Astronomen Verz. d. B. H. No. 835. 881. 939. Verz. d. Oxf. H. 333, a, 9. Ind. St. 2, 247. fg. ताञ्जिक 274. — 2) n. a) salzhaltige Erde und das aus ihr gezogene Salz, = **पीसुलवण** RĀGĀN. im ÇKDr. SUÇA. 4, 137, 8. 226, 12. 227, 2. — b) eine Art Magnet (अपस्कात्तभेद्) RĀGĀN. im ÇKDr.

रोमकन्द (1. रोमन् + कन्द) m. ein best. Knollengewächs, = **पिण्डालु** RĀGĀN. im ÇKDr.

रोमकपत्तन n. die Stadt Rom Verz. d. Oxf. H. 323, b, N. 1. 340, a, 7. SIDDHĀNTAÇĪR. GOLĀDHU. BHUVANAK. (III) 17.

रोमकर्णक (1. रोमन् + कर्ण) m. Hase ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

रोमकसिद्धांत m. N. eines der fünf Haupt-Siddhānta zu Varāhamihira's Zeit: **पैलिशरोमकवासिष्ठसोरपैतामहेषु पञ्चस्वेषु सिद्धांतेषु** VARĀH. BṚH. S. S. 4, Z. 1. 2. COLEBR. Misc. Ess. II, 386. 388. 411. 476. REINAUD, Mém. sur l'Inde 332. Ueber ein späteres Machwerk unter demselben Namen s. KEAN in der Vorrede zu VARĀH. BṚH. S. 47. fg. Verz. d. Oxf. H. 338, b, No. 796.

रोमकाचार्य m. N. pr. eines Lehrers der Astronomie Verz. d. Oxf. H. 338, b, 3; vgl. 2. **रोमक** 2).

रोमकायण m. N. pr. eines Autors BṚHADD. 3, 10 in Ind. St. 1, 105.

रोमकूप (1. रोमन् + कूप) m. n. Haargrübchen, Pore der Haut MBu. 3, 12968. **भवती रोमकूपाणि** (so die ed. Bomb.) **प्रकृष्टान्युपलक्ष्ये** so v. a. ich bemerke, dass eure Härchen am Körper sich sträuben, 4, 1464. 6. 5213. 12, 10308. 13, 1380. 4127. 14, 1738. HARIV. 14270. R. 4, 53, 3 (36. 3 GORR.). 56, 18 (37, 17 GORR.). MĀRK. P. 82, 23. PAÑĀR. 2, 2, 96. Verz. d. Oxf. H. 103, a, 30. SUÇA. 1, 64, 6. 116, 2. 293, 6. 303, 2. 2. 138. 13. **वर्त्म** 1, 36, 6. **स्तब्धरोमकूपता** 49, 1. — Vgl. **लोमकूप**.